

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Mă aplec din cer și până pe pământ ca să fac voia Tatălui Savaot, precum în cer, așa și pe pământ, căci Tatăl Mă voiește mereu, mereu Învățător peste om. Mă aplec ca un Dumnezeu mare și slăvit de toate cetele cerești, căci cel slăvit se apleacă să aducă mulțumire pentru slava lui. Amin.

Porțile se ridică, iar Eu intru cuvânt în cartea Mea de azi pe pământ, și am intrat. Amin, amin, amin.

O, copii străjeri înaintea Mea când vin cuvânt în staulul Meu și al poporului Meu de azi! Eu și cu voi trebuie mereu să-l învățăm pe el, iar el trebuie să asculte, ca să se facă voia Tatălui pe pământ ca și în cer; mereu, mereu trebuie să-i fie lui deschisă urechea pentru învățătură, căci vai celui neînvățat de un învățător mereu, mereu, că acela își face voia sa, și nu este al nimănui unul ca acela.

Omul trebuie să fie slujit de îngeri, iar altfel nu trebuie să-i fie viața. Dacă el însă nu are învățător peste el, nu are nici îngeri slujitori, ci are numai voia sa de stăpân peste el, și cu ea își spune lui toate câte vrea și face.

Iată, copii cu suspin în voi ca și Mine, nu-l pot avea pe om fiu al Meu, căci Eu ascult de Tatăl Meu, și numai ce-Mi spune El, aceea fac, și ca un Fiu Mă port cu Tatăl, și moștenesc iubirea și puterea Lui în cer și pe pământ, lângă El și lângă om, și sunt slujit de îngeri, căci sunt supus lui Dumnezeu Tatăl, dar omul nu poate până nu-și face voia sa, bietul de el, și de la început s-a ascuns el de Dumnezeu ca să-și facă voia sa. De la început n-a priceput omul ce înseamnă Dumnezeu cu el, și el cu Dumnezeu pe pământ, căci cine-și face voia, acela nu știe ce este Dumnezeu lângă om, nu știe cum trebuie slujit Dumnezeu. Aș vrea, fiilor copii, să înțeleagă omul voia Mea pe pământ. Aș vrea să înțeleagă omul că îi trebuie tată pe pământ dacă vrea să fie fiu. Privesc pe pământ ca să văd, și nu văd decât om care face voia sa însăși, din culcare până în sculare, și din sculare până în culcare, iar pentru folosul lui Dumnezeu pe pământ și peste om, nu-l mai văd pe om să lucreze ceva. A spus trâmbița Mea prin cuvântul ei așa: *«Ceii ce au voia lor, aceia pier prin ea»*, iar Eu i-am spus ei că au fost două căi din care putea să-și aleagă una poporul cel cincizeci de ani hrănit de cuvântul Meu de peste el, ca să fac Eu din el fiul Meu, ca să aibă tată cel ce crede că este Dumnezeu în cer și pe pământ pentru omul care voiește să-L aibă de Tată pe Dumnezeu. A venit vremea să spun cu glasul cuvântului Meu în lungul și în latul pământului că omul care nu face voia lui Dumnezeu pe pământ, acela nu este al lui Dumnezeu, ci este al diavolului, care-l face pe om să-și facă voia sa și să nu fie omul fiu al lui Dumnezeu pe pământ. Nimeni nu-l poate spune „Părinte“ lui Dumnezeu dacă nu are lucrare de fiu cu învățător peste el. Le-am spus ucenicilor Mei să Mă vestească peste neamurile pământului și am grăit așa: *«Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă și pe Cel ce M-a trimis, iar cel ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă și de Cel ce M-a trimis după om»*. Omului îi trebuie salvare din moartea pe care și-a făcut-o prin smulgerea lui din Dumnezeu pentru voia sa însăși, iar el trebuie să asculte de Mine pentru această salvare din moarte. Dacă Eu, Dumnezeu fiind, am stat și stau numai în voia și cuvântul Tatălui, omul cum ar trebui să lucreze acum, după ce atâta vreme nu a ascultat de Cel ce l-a făcut pe om la început? Eu din voia lui Dumnezeu l-am făcut pe om, și nu altfel l-am făcut pe el.

Iată, poporul hrănit cu acest cuvânt timp de cincizeci de ani, a pierit din lipsă de înțelepciune, dacă a pierit, și nu voiesc să-l aud pe om să spună că are înțelepciune, nu voiesc, de vreme ce omul nu are în el și peste el temerea de Dumnezeu, care l-ar face pe el fiu ascultător de

Dumnezeu. Nu poate fi pe pământ și în om înțelepciune mai mare ca ascultarea de Dumnezeu, iar cine n-o iubește pe ea ca pe viața sa însăși, acela este fiu al deșertăciunii cea de peste oamenii care-și fac voia lor, iar trâmbița Mea a spus: «*Cei ce au voia lor, aceia pier prin ea*».

O, nici un om nu poate să-Mi închine Mie nimic frumos din el dacă nu are peste el învățător din cer, căci Eu i-am spus de la început omului că nu este bine să fie singur omul. Cel singur nu lucrează după povață peste viața lui. De la începutul lui cu Mine l-am voit pe om numai sub povața Mea, iar când el n-a mai voit așa, s-a ascuns, și L-a pierdut pe Dumnezeu dacă a lucrat așa.

Tot omul care se ascunde în el însuși cu cele bune și cu cele rele ale lui, Îl pierde pe Dumnezeu, poporul Meu. Și iată, tot omul se ascunde de Dumnezeu. O, poporul Meu, tot omul se ascunde. Nu poate omul până nu-și face voia sa. Cel ce nu-L sfințește pe Dumnezeu în el, acela Îl doboară pe Domnul pentru voia sa însăși, căci are altă iubire în el unul ca acela și nu poate face acela voia Tatălui Făcătorul. Omul își conduce iubirea după inima sa, după carnea sa, și nu mai are omul învățător pentru iubirea lui, iar ea îl duce pe el în depărtare de Dumnezeu și în ispita de a nu avea peste el învățător de viață, care să-i întrebe mereu viața, mereu iubirea, dacă este ea după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om sau după a omului, și iată, nu știe omul ce înseamnă moartea, ca apoi să știe ce înseamnă viața lui și cum poate să aibă în el viață.

Mă fac Învățător peste tine, omule fără de cer în viața ta, și îți spun așa: sunt două căi din care poate să-și aleagă omul una: supunerea, care este de-a dreapta Mea, și voia liberă, care este de-a dreapta omului. Supunerea este lucrarea Mea, și cu ea de-a dreapta Mea fac voia lui Dumnezeu Tatăl, căci sunt Fiul Lui, iar cel ce o iubește pe ea ca înțelepciune a lui, acela Mă alege pe Mine pentru dreapta sa și stă sub învățătura Mea și se face fiu, ca și Mine, sub voia lui Dumnezeu Tatăl; iar voia liberă, care este de-a dreapta omului, este lucrarea omului fără tată din cer peste el, și acela îl are de tată pe diavolul, duhul deșertăciunii, sămânța cea vicleană, care îl desparte de Dumnezeu pe om, căci duhul cel căzut din slavă la început, are ca hrană invidia asupra lui Dumnezeu, după ce acest duh și-a pierdut prin nesupunere slava lui cea de lângă Dumnezeu.

O, omule fără de cârmă peste pașii tăi! Auzi-Mă! Auzi-Mă când îți grăiesc ca să te deștept pentru duhul înțelepciunii supunerii, căci înțelepciunea supunerii i-a făcut sfinți și preaiubiți Mie pe atâția oameni mici și mari care și-au dat ale lor la săraci ca să se lepede de sine și să se facă ei locaș al Meu pe pământ, și nu și-au împărțit ei bogăția și adunătura lor cu gând să se semețească înaintea Mea cu faptele lor bune, ci au făcut așa pentru lepădarea de sine a lor, pentru ieșirea lor de sub apăsări, ca să fie ei apoi fără sarcini și ca să Mă poată primi pe Mine în ei apoi cu bogăția iubirii Mele și a supunerii Mele de Fiul al Tatălui Savaot. Nici un bogat nu împarte bogăția sa la cei bogați care au ca și el, ci o împarte la cei ce nu au bogății, la cei săraci, ca să scape ei apoi de sarcina cea grea a iubirii de sine, care îl robește pe om atât de nemilos. Așa și Eu lucrez, și Îmi împart bogăția slavei Mele la cei săraci cu duhul, ca să scap de sarcina Mea cea grea a iubirii Mele pentru om, care Mă apasă atât de nemilos când n-am cui s-o dau, când n-am cu cine s-o împart, când n-am pe cine s-o așez ca să fie ea împărțită și iubită și să-i fie omului de viață și să Mă slujească de-a dreapta Mea omul, iar de-a dreapta Mea este supunerea, calea cu Dumnezeu. Amin.

Eu sunt calea, omule! Eu, și nu tu! Nu te mai încrosnia cu cele ce pier. Apleacă-te să-Mi auzi duhul învățătorii cu care Mă scutur peste pământ ca să Mă audă tot omul, căci Eu Mă împart prin cei ce Mă împart și care sunt trimișii Mei spre tine, ucenici cu suspin ca și al Meu pentru omul care își are de-a dreapta sa voia liberă, voia sa pentru el, dar Eu din nou îți amintesc și spun: cei ce au voia lor, aceia pier prin ea, iar cei ce au voia Mea, aceia trăiesc și sunt. Amin, amin, amin.

– *O, Bunule Învățător! În ziua mea de pomenire facă-se voia Ta în voia mea, căci voia mea este să spun și eu poporului Tău de azi și oamenilor de pe pământ, că Tu ești dulce și ești fructul*

vieții și ești voia sfinților, care au împărțit sarcinile lor la săraci ca să aibă ei lepădare de sine întreagă și să se facă locaș al strălucirii Tale în ei, o, dulce Învățător, căci dulce este învățătura Ta, dar oamenii își înghit amarul lor și nu știu ce fac dacă fac așa, și nu au înțelepciunea supunerii cei ce se dau spre voile lor. Eu am fost uceniță cu suspin ca și al Tău și am dorit cu dor lepădarea de sine ca să mă așez de-a dreapta Ta pentru supunere, pentru voia Ta în voia mea, și am rămas pe pământ pildă de sfințenie și de iubire a Ta în trupul, în sufletul și în duhul meu, și am fost omului învățătoare prin cele în mine plăcute voii Tale, și n-am voit să mă scrii în cer cu nici o faptă bună, decât cu lepădarea de mine însămi și cu odihna Ta în mine, căci Tu ești Împăratul Cel fără de țară și fără de casă dacă omul nu se supune Ție ca să se facă adăpost al Tău. Durerea Ta se sfărâmă în Tine și în sfinții Tăi, căci omul nu poate pe pământ până nu-și face voia. Dă-i poporului Tău de azi înțelepciunea supunerii, Bunule Învățător, ca să-l ai Tu mereu pe el fiul Tău. Amin, amin, amin.

– Așa voiesc să fie poporul Meu de azi, fiu cu Tată să fie el, o, ucenița Mea cea cu suspin ca și al Meu, căci tu și toți cei care au iubit duhul supunerii prin lepădare de sine, ați judecat lumea, căci scris este: «*Sfinții vor judeca lumea*», și nu poate spune lumea că nu a avut învățătura și puterea să fie ea voia Mea.

O, copii din porți, cu suspin ca și al Meu în porți! Ce puțin sunteți voi văzuți! Eu vă acopăr pe voi și slava înțelepciunii Mele din voi, ca să pot încâpea cu voi pe pământ. Dau să-i ajut pe mulți să priceapă înțelepciunea supunerii sfinte și deșertăciunea voii libere, și privesc pe pământ ca să văd, și nimeni nu știe să vă vadă pe voi și bogăția Mea din voi pentru om. Aș vrea mereu, mereu să vă am plini de putere și de pace și de dulce ca să pot Eu vorbi cu voi, și cu poporul Meu apoi, nu numai cu voi, atâtea cuvinte care rămân între Mine și voi cu adâncă lor înțelepciune pentru viața și priceperea omului pierdut din Mine pentru voia sa însăși. Voi grai mult acestui popor și la tot omul și voi da să-i fac pe mulți să poată cu înțelepciunea supunerii care nu cere pentru omul însuși, căci sfinții s-au așezat în lepădare de sine și s-au făcut supunere pentru voia lui Dumnezeu și mereu au judecat ei lumea care se face voie a ei. Eu sunt dulce în cei dulci Mie, dar cei ce nu se fac voie a Mea, nu-i pot vedea pe cei sfinți în care Eu petrec pe pământ.

Mereu, mereu voi aduce peste tine învățătura supunerii și înțelepciunea ei, poporul Meu, iar tu învață-te să iubești și să grăiești ca Dumnezeu, ca să se vadă din cer și de pe pământ că tu ești fiul Meu și că stai de-a dreapta Mea, lucrând lucrare ca și a Mea, iubind înțelepciunea vieții, supunerea sub voia Mea. Amin.

Taina Mea cea sfântă îți împart Eu ție, poporul Meu, și spun așa: înțelepciunea supunerii sfinte este iubirea cea de sub cruce, popor al milei Mele. Amin, amin, amin.

14/27-10-2006